

til Følge, at Vekselererne stilles ganske paa samme Maade ved Bytte som ved Køb, hvad Udvalget synes er rigtig.

Under Nr. 5 til § 4 foreslaar Udvalgets Flertal, at den Stempelbegunstigelse, der skal gives ved Arbitrageforretninger, skal indskrænkes til de Forretninger, som gaar ud paa at sælge danske Papirer til Udlandet. Man ser ikke, der er tilstrækkelig Grund til at give Begunstigelse ogsaa for Indførsel, Tilbagekøb af de danske Papirer, der en Gang er kommet til Udlandet. For øvrigt kan jeg ikke se rettere, end at saaledes som dette Punkt er affattet i Lovforslaget, vil Resultatet i Realiteten blive ganske det samme, hvad enten man ikke ændrer Litra d. i § 4 eller vedtager det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Der nævnes i Paragraffen de Tilfælde, hvor der skal svares mindre eller slet ingen Stempelafgift, og saa hedder det i Litra d.: „ved Arbitrageforretninger med Aktier i danske Selskaber, for saa vidt angaar Forholdet mellem den herværende Part og Parten i Udlandet. Naar den herværende Part er Vekselerer og videresælger Aktierne eller selv indtræder som Køber, svares halv Afgift“. Men da den herværende Part jo næsten altid vil være Vekselerer, saa ser jeg ikke, at der bliver nogen Forskel i Realiteten paa Bestemmelsen, som den nu er affattet, og paa den Affattelse, den vil faa, om Flertallets Ændringsforslag Nr. 5 vedtages. Flertallets Ændringsforslag gaar nemlig ud paa, at Begunstigelsen ved Arbitrageforretninger begrænses til „Arbitrageforretninger, for saa vidt angaar Salg til Udlandet af Aktier i danske Selskaber“, og naar denne Affattelse sammenholdes med Punkt 2 i § 3, hvor der staar, at hvis den ene af Parterne er bosat i Udlandet, svares Stempelafgiften med Halvdelen af det sædvanlige Beløb, saa kan jeg ikke se, at der bliver nogen Forskel i Realiteten paa Litra d., som det nu foreligger og paa den Affattelse, det vil faa, om Udvalgsflertallets Forslag vedtages. Jeg tror i alt Fald, at bliver Udvalgsflertallets Forslag ikke vedtaget, saa bør Litra d. omskrives, dersom man ogsaa vil have Stempelfrihed ved Køb fra Udlandet, og denne Opfattelse deles ogsaa af det Vekselererudvalg, som har haft Sammenkomst med Landstingsudvalget. Ogsaa Vekselererne ser paa denne Sag saaledes, at Forslaget ikke er heldigt affattet, som det nu foreligger.

Ved Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af Udvalget, klargøres det, at det er første Søndag efter, at Købet eller

Byttet er afsluttet, at Opgørelsen senest skal foreligge udfærdiget, og at under ganske særlige Forhold, hvorved der navnlig tænkes paa, at de fremsendte Papirer ikke er leveringsdygtige, eller at den ene Part er bosat i Udlandet, kan Udfærdigelsen udskydes til Fjerdedagen efter Handelsens Afslutning. Dette er et Ændringsforslag, der vist er ret paakrævet.

Under Ændringsforslag Nr. 7 sikres det, at makulerede, men ubrugte Stempelmærker kan faas godtgjort mod et Fra- drag, der i dette Tilfælde fastsættes til 4 pCt. af deres Beløb, dog mindst 10 Øre, medens det ifølge Stempeloven ellers er 5 pCt.

I Ændringsforslag Nr. 8 foreslaar Udvalget, at den Part, der skal modtage Opgørelse, og som ikke modtager den rettidigt, skal være fri for, som det nu er foreslaaet i Lovforslagets § 10, da selv at udfærdige en behørigt stemplet Opgørelse; han faar ikke anden Pligt efter Ændringsforslaget end at meddele den Mellemand, som skulde have udfærdiget Opgørelsen, at han ikke har modtaget en saadan. Hvis Mellemanden saa fremdeles sidder den Frist, der her gives, overhørig, saa faar den Part, som skulde have modtaget Opgørelsen, kun den Pligt at indberette Sagen til Tilsynsmyndigheden.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 10 angaaende Tilsynet, og det er det af samtlige Ændringsforslag, som Udvalget tillægger den største Betydning. Efter Lovforslaget skal Tilsynet føres af Finansministeren og af de vedkommende Amter og udøves af en hel Mængde honorarlønnede Tilsynsmænd, hvortil man havde tænkt sig væsentlig at tage unge Tjenestemænd under Finansministeriet eller under Amterne. I Stedet for foreslaar Udvalget nu, at Tilsynet skal føres alene af Finansministeren og udøves gennem Skattedepartementet. Man undgaar derved disse mange, ca. 40, Tilsynsmænd, som man ellers skulde have, og Tilsynet bliver paa denne Maade mere koncentreret og mere ensartet, og jeg tror ogsaa, at der bliver større Sikkerhed for Tilsynets Diskretion, hvad man maa tillægge en ikke ringe Betydning. Udvalget har for øvrigt den Opfattelse, at der ikke er megen Grund til at føre en meget indgaaende og detailleret Kontrol med, om disse Opgørelsesnotaer virkelig bliver forsynet med det Stempel, de skal forsynes med, og har den Opfattelse af Grunde, der blev fremsat ved Sagens første Behandling fra flere Sider. Man finder ikke, at der er Anledning til